

ČESKÁ BESEDA
KRAJANSKÉ SDRUŽENÍ
RODÁKŮ A PŘÁTEL
LIBERECKA

115. DOPIS
ČERVEN 2016

motto:

**Čím je sluneční svit pro květiny,
tím je úsměv pro lidi**

Joseph Addison

POZVÁNKA

V sobotu 13. srpna 2016 se uskuteční

54. výroční schůze České besedy, sdružení rodáků, krajanů a přátel Liberecka.

Sejdeme se v 15 hodin v sále hotelu Česká beseda. Schůzi doplní malé tradiční občerstvení pro účastníky, kulturní program a možnost společného posezení a setkání s přáteli.

Všichni jste srdečně zváni.

Výbor České besedy

Program:

Úvodní slovo předsedy
Zpráva o hospodaření spolku za rok 2015
Revizní zpráva
Informace o opravách objektu
Rozprava o nových stanovách spolku
Schválení nových stanov
Volná rozprava

Vážení členové spolku Česká beseda v Liberci,

obracíme se na Vás s následující důležitou prosbou. Jak jsme Vás již v minulém roce informovali, je nutné nejpозději v tomto roce v souladu s platnou legislativou - nový občanský zákoník - provést transformaci našeho sdružení na zapsaný spolek.

Součástí transformace je schválení nových stanov spolku v souladu s novými pravidly pro činnost neziskových organizací. Nové stanovy a změny v činnosti musí schválit členská schůze, dříve valná hromada, 2/3 všech svých členů. Specifický charakter členské základny naší organizace (vyšší stáří členů, zdravotní stav, územní rozložení členstva) má vliv na reálné možnosti při schválení změn na členské schůzi.

V návaznosti na tento problém rozhodl výbor sdružení provést detailní kontrolu členství, z hlediska plnění základní povinnosti členů, tj. provést kontrolu placení členských příspěvků za poslední 2 roky (2015 – 2016) dle evidence; alespoň jedenkrát zaplatilo příspěvek jen 212 členů z evidovaných 470.

Na základě zkušeností z minulých let předpokládáme, že počet účastníků členské schůze nepřesáhne 100 osob. Tento počet je pro schválení změny stanov nedostatečný, z toho důvodu přikládáme k dopisu návrh plné moci a vratnou obálku.

Žádáme Vás o potvrzení souhlasu se zastupováním Vás při schvalování transformačních dokumentů na členské schůzi 13. 8. 2016. Dopis ve vratné obálce zašlete obratem do 19. 7.2016. na adresu místopředsedy:

Tomáš Anděl
Česká beseda
Aloisina výšina 395
460 15 Liberec 15

Letošní členská schůze je pro další existenci našeho spolku rozhodující a proto Vás žádáme o maximální účast na schůzi. Pokud se nemůžete účastnit, zašlete nám ve vratné obálce Vámi potvrzenou a úředně ověřenou plnou moc.

Děkujeme

Abyste se měli také na něco těšit, chystáme pro Vás v letošním roce publikaci připravenou Jiřím Bockem, autorem již vydaných dějin Františkova a Kateřinek: Liberec III., Jeřáb. Městská čtvrť v proměnách doby. Obsahuje množství nových informací a historických i současných fotografií Karla Čtveráčka.

Jak již mnozí jistě víte, postihly výbor a celou Českou besedu na jaře tohoto roku dvě těžké a smutné ztráty. Zemřeli zasloužilí členové Eduard Anděl a ing. Jaroslav Sláma. Dovolte, abychom je připomněli krátkými vzpomínkami.

Vzpomínka na pana

Eduarda Anděla, jednatele našeho sdružení,

kteří zemřel po delší nemoci v úterý 24. května 2016, den po svých 88. narozeninách.

Byl obětavým libereckým občanem, čestným členem České besedy, pro kterou bez odpočinku pracoval posledních více než 30 let, hájil její čisté krédo a reprezentoval tradiční vlastenectví. Byl pokračovatelem masarykovské tradice, žákem pana prof. Jaroslava Tomsy. Významně se podílel na organizaci činnosti spolku, na úspěšném navrácení objektu hotelu zpět České besedě v Liberci a především po roce 1989 prosazoval prezentaci spolku na veřejnosti.

Dnes si jej připomínáme výtahem z textu, který v roce 2013 doprovodil přidělení titulu čestného člena České besedy, sepsaným předsedou sdružení Luborem Franců.

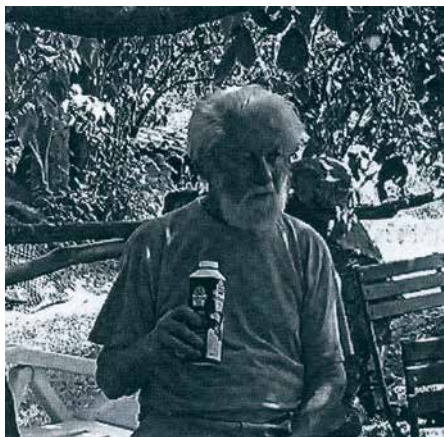
Těžko lze několika slovy plně popsat jeho životní cestu, o svém osudu toho moc nenamluví. Syn známého libereckého stavitele se vyučil zedníkem, studium na střední škole stavební v Mladé Boleslavi přerušila válka. Jako mladý člověk byl svědkem příchodu Němců, utrpení vězňů mnoha národností v zajateckém táboře v Liberci na Králově háji.

Podruhé studium na střední škole stavební nedokončil v roce 1948 z důvodu osobního vystoupení proti tehdejší moci. Uzavřel ho až později - dálkově - jako ženatý člověk v Liberci. V mládí stačil být aktivním a úspěšným sportovcem, pěstoval lehkou atletiku, jeho hlavní disciplínou byl běh na dlouhé trati, především míle. Mezi mílaři patřil v oblasti k nejlepším. Zapojil se do činnosti organizace Skaut - Junák, Komory stavebních techniků a inženýrů. Vždy aktivně a s upřímností. Během svého života několikrát narazil svou povahou a opravdovostí na zlo, krutost i hloupost vládnoucího režimu. Dvakrát skončil v komunistickém vězení, jehož hrubost se projevila na jeho zdraví. V čase pracovního zapojení prošel řadou stavebních firem, podílel se na mnohých stavbách ve městě, které do dnešní doby slouží městu a jeho obyvatelům. Občas vzpomíná na výstavbu výrobní haly bývalého Plastimatu, na realizaci staveb na Ještědu v době přípravy mistrovství světa juniorů v severských disciplínách a další. Na své město Liberec nikdy nezanevřel. Své vlastenectví významně projevuje i nyní v důchodu. Po profesorovi Tomsovi převzal funkci jednatele sdružení Česká beseda. Aktivně v ní pracuje již čtvrt století, zasloužil se o instalaci busty TGM v parku u muzea, o navrácení objektu hotelu Česká beseda našemu sdružení, jakož i o jeho stavební úpravy a provozuschopnost do dnešní doby.

ZŮSTÁVÁ NÁM NYNÍ JEN VZPOMÍNKA A VDĚČNOST ZA JEHO POCTIVOU ŽIVOTNÍ POUŤ

Ing. Jaroslav Sláma, člen výboru a redakční rady

Tento velmi skromný pán, který se narodil 29. března 1927 v Bratislavě, zemřel 11. prosince 2015. Jako mnoho mladých lidí ho postihla německá okupace, nemohl studovat. V letech 1942 – 1945 se vyučil na učňovské škole v Poličce strojním zámečnickem. Po příchodu do Liberce studoval na strojní průmyslovce v Liberci, kde v roce 1948 maturoval. Ve vzdělávání pak pokračoval na Českém vysokém učení technickém v Praze, Fakultě strojího inženýrství. Po státní zkoušce nastoupil na nově zakládanou Vysokou školu strojní a textilní

do Liberce. Zde prošel katedrami všeobecného strojírenství jako asistent, katedrou tepelné techniky jako odborný asistent. V roce 1970 se stal ředitelem Automatizačního střediska při rektorátu. V letech 1976 - 1989 pracoval v Elitexu Chrastava jako samostatný matematik – analytik.

Po revoluci vstoupil opět do služeb VŠST. Byl členem vědecké rady Technické univerzity. Na fakultě strojní, katedře technické kybernetiky se stal odborným asistentem. Od 20. dubna 1990 do roku 1993 zastával čestnou funkci kvestora vysoké školy.

Hana Chocholoušková

Pro předběžnou informaci o naší činnosti Vám předkládáme zprávu o hospodaření za minulý rok.

Zpráva o hospodaření spolku za rok 2015

***Česká beseda v Liberci – spolková činnost
účetní závěrka k 31. 12. 2015***

Příjmy:

1. Členské příspěvky	51 699,- Kč
2. Úroky z vkladu na běžném účtu u ČS Liberec	23,20 Kč
Příjmy celkem	51 722,20 Kč

Výdaje:

1. Poštovné	8 932,- Kč
2. Vedení účetnictví za rok 2014	4 900,- Kč
3. Bankovní poplatky	2 638,- Kč
4. Kancelářské potřeby	748,- Kč
5. Očerstvení na čl. schůzi	6 300,- Kč
6. Ozvučení sálu	1 600,- Kč

7. Příspěvek klubu seniorů	800,- Kč
8. Tiskoviny, dopisy č. 113 a 114	11 979,- Kč
9. Květiny k životním výročí	362,- Kč
10. Květiny ke státním výročí ČR	809,- Kč
11. Květiny a občerstvení k životním výročí	1 585,- Kč
12. Cestovné p. E. Anděl	5 114,- Kč
13. Dohoda o provedení práce – pí. Slavěna Ranšová	2 550,- Kč
14. Odvod srážkové daně ze mzdy	450,- Kč
Výdaje celkem	47 182,- Kč
Rozdíl mezi příjmy a výdaji – zisk	+ 4 540,20 Kč
Výkaz o majetku a závazcích:	
1. Zůstatek na běžném účtu u ČS Liberec	355 987,40 Kč
2. Pokladní hotovost	7 948,- Kč
z toho p. Eduard Anděl	- 17,- Kč
p. Ing. Lubor Franců	7 965,- Kč
3. Drobný hmotný majetek	40 873,50 Kč
Celkem	404 808,90 Kč
 Česká beseda v Liberci – hospodářská činnost	
účetní závěrka k 31. 12. 2015	
Příjmy a výdaje podléhající dani z příjmu	
Výnosy:	
1. Nájemné (12/2014 a 01-12/2015)	260 000,- Kč
2. Pronájem reklamní plochy	3 000,- Kč
3. Prodej publikací	5 231,- Kč
Příjmy celkem	268 231,- Kč
Výdaje:	
1. Oprava a údržba objektu	33 932,- Kč
2. Pojištění budovy	34 480,- Kč
3. Daň z nemovitosti	34 171,- Kč
4. Odpisy hmotného majetku	39 513,- Kč
Výdaje celkem	142 096,- Kč
Hospodářský výsledek – zisk	- 126 135,- Kč

Výkaz o majetku a závazcích

1. Zůstatková cena hmotného majetku k 1. 1. 2015	649 444,80 Kč
Odpisy hmotného majetku za rok 2015	- 39 513,- Kč
Zůstatková cena hmotného majetku k 31. 12. 2015	609 931,80 Kč
2. Pohledávky:	00,00 Kč
3. Závazky:	00,00

Pozn.: Pokladní hotovost a stav běžného účtu u ČS a.s. jsou uvedeny u „spolkové činnosti“

V Liberci dne 8. 2. 2016
Zpracoval: Ing. Ladislav Bouzek

Víte že?

- známá restaurace se sálem v Lidových sadech byla slavnostně otevřena 30. listopadu 1901?
- malá Zdislava byla 28. července 1906 povýšena na městečko?
- 18. září 1916 zaplavila voda z protržené přehrady na Bílé Desné údolí pod ní, zničila 31 budov a 62 lidských životů?
- 19. září téhož roku se v Liberci naposledy rozezněly kostelní zvony, které byly rekvírovány a použity pro výrobu zbraní?
- 28. října 1921 byl v Růžodolu I. odhalen pomník T. G. Masarykovi?
- 26. července 1926 byla slavnostně otevřena v Alpách chata Reichenberger Hütte vybudovaná libereckým alpským spolkem? Nacházela se v pohoří Defferegen a byla to již druhá alpská chata spolku, tu první ztratil proto, že byla na území, které připadlo po první světové válce Itálii.
- rok 1926 zde byl velmi deštivý, na Jizerce spadlo během roku 2 201 mm vody na 1 metr čtvereční, rekord ročního úhrnu srážek v ČR?
- 12. července 1931 byl ve Světlé slavnostně odhalen pomník Karoliny Světlé, dílo hořického sochaře Josefa Bílka? Za války jej zachránil před zničením majitel liberecké sběrný kovového odpadu Adalbert Rohn, v roce 1945 byla opět nainstalována na své místo.
- 19. srpna 1936 navštívil Liberec prezident Edvard Beneš s chotí Hanou?
- 5. července 1936 byl zahájen prodej v obchodním domě Brouk a Babka v Pražské ulici (později známým pod názvem Jiskra). Funkcionalistickou stavbu navrhl pražský architekt Jan Gillar.
- 8. října 1941 zatklo gestapo vedoucí činovníky Sokola Ještědské a Krkonošské župy a internovalo je ve Valdicích?
- 14. července 1946 bylo znovu otevřeno českodubské muzeum přemístěné do vily Konráda Blaschky?
- 31. prosince 1946 dostaly český název obce Andělka, Bedřichovka, Boleslav, Bulovka, Hajniště, Karlinky, Ludvíkov, Luh, Lužec, Mlýnice, Panenská Hůrka, Pekařka, Peklo, Polesí, Růžek, Ves, Vysoký?

- v létě roku 1956 vykvetla v liberecké botanické zahradě poprvé viktorie královská?
 - 24. července 1966 navštívil Liberec první kosmonaut J. A. Gagarin s manželkou?
 - 5. října 1971 zemřel mezinárodně uznávaný sklářský výtvarník Jaroslav Brychta, spoluzakladatel železnobrodské sklářské školy?
 - 10. října 1981 se konal v Hejnicích první ročník Jizerské noty, přehlídky trampských a folkových skupin?
 - 29. srpna 1986 zahájilo činnost Gymnázium F. X. Šaldy v Partyzánské ulici?
 - 23. září 1991 zahájilo vysílání Radio Contact Liberec, dnes nejstarší regionální stanice vysílající pro severní Čechy?
 - v červenci 1996 byly při archeologickém průzkumu na hřbitově kostela sv. Ducha v Českém Dubě odkryty zbytky původního johanitského špitálu z poloviny 13. století?
- (zpracováno dle publikace: Roman Karpaš a kol., *Stalo se na severu Čech*, nakl. 555, 2001)

Náš medailonek

Na Josefa Pazderku nelze zapomenout.

Narodil se právě před sto lety. Ač uznávaný, obdivuhodný a ctěný umělec a pedagog, určitě by si nepřál velkou oslavu svého jubilea. Snad jenom skromnou vzpomínku. Necht k ní přispěje toto malé zamyšlení.

Josef Pazderka se narodil 12. června 1916 v Nové Pace. Učitelské povolání ho přivedlo do několika míst severovýchodních Čech. Také do Lázní Bělohrad, Chlumce nad Cidlinou a Vysokého Veselí. V roce 1945 se stalo jeho působištěm město Liberec, jemuž zůstal věrný. Tady jsme ho postupně poznávali jako oblíbeného učitele, příjemného společníka, znamenitého hudebníka, člověka oplývajícího laskavostí a dobrosrdečným humorem, a posléze jako skvělého sbormistra. Pod jeho uměleckým vedením liberecký pěvecký sbor Ještěd se změnil z obvyklého amatérského sboru ve významné umělecké těleso. Stal se jedním z předních sborů v naší republice, známý v mnoha zemích Evropy. Dokonalý, zvukově a barevně vyrovnaný sborový zpěv, jeho přesná intonace a dynamická vyváženost byly cílem Pazderkova snažení. Že bylo úspěšné, prokázala vysoce oceněná vystoupení na koncertech, pěveckých soutěžích a festivalech u nás

i v zahraničí. Na domácí půdě Ještěd opakovaně zvítězil v celostátních soutěžích v Kladně, v Praze a v Jihlavě. Poté Pazderka překvapil se svým Ještědem v Langollenu ve Velké Británii, ve francouzské Goricii a v italském Arezzu. Vítězství na renomovaných festivalech v uvedených evropských městech bylo nečekané, úžasné a zasloužené. Pazderkovo umění bylo jeho hlavním zdrojem. V Arezzu mu byla udělena sbormistrovská cena festivalu. Úspěšná byla i vystoupení Ještědu na koncertech v řadě metropolí a jiných měst Evropy. Ta už nebyla překvapením. Zdařilá reprezentace českého sborového zpěvu se od Ještědu očekávala. Pazderkův sbor dokonce nahrál skladby českých autorů pro zahraniční rozhlas a televizi ku příkladu v Berlíně, Lipsku a v Londýně.

Mnozí čeští skladatelé si vážili Pazderkovy profesionality, projevující se také v tom, že se uměl vcítit do záměru autorů skladeb a v souladu s jejich představami je dokázal nastudovat a interpretovat se svým sborem.

S důvěrou mu skladatelé svěřovali první provedení svých děl, nebo je věnovali Ještědu. Výstižně to vyjádřil Pazderkův obdivovatel, hudební skladatel Ilja Hurník: „Sbormistra Pazderku bych označil, nechť to nepovažuje za prostorečnost, jako typ barokní. Taková Barokní socha má svůj mohutný tvar a váhu, a přesto je samý vzlet, vnitřní napětí a hybnost. Kdykoliv Pazderka předstupuje před svůj sbor, vím, že se dočkám dvojího, jednak pocitu bezpečí, že pod těma robustníma rukama se nemůže nic zlého stát, protože dovedly sbor k jistotě nenáhlou, klidnou prací bez nervozity a křiku, jednak zažiji ono tvůrčí napětí někdy až neposedné, jež vtiskne i padesáté repríze novost a překvapivost premiéry. Obojí pak znamená, že našinec skladatel vzhlíží k Ještědu s nadějí. Může se dočkat provedení autentického a to je to nejlepší, co ho může potkat.“

Z čeho vyplývalo Pazderkovo sbormistrovské umění? Zcela určitě z velkého hudebního talentu a z hlubokého, stále doplňovaného odborného vzdělání. Ale také z kouzla osobnosti, jakým byl v nemalé míře obdařen. Dokázal je uplatnit v jedinečném přístupu k lidem a k jejich získání pro často velmi namáhavou práci.

Už třicet sedm roků postrádá český sborový zpěv Josefa Pazderku. S ním odešla výrazná umělecká osobnost, kterou těžko nahradit. Vzpomínají na něj dosud žijící zpěváci jeho sborů, účastníci mnoha soutěží, festivalů, pěveckých soustředění a seminářů, kteří ho poznali jako člena poroty, přednášejícího, poradce nebo organizátora. Vzpomínají ti, kteří od něj přejímali sbormistrovské vědomosti a zkušenosti a stali se nadšenými dirigenty svých sborů. Na Pazderkovo umění a jeho milý úsměv nemohou zapomenout posluchači koncertů libereckého Ještědu a milovníci sborového zpěvu.

Pazderkovu milou povahu a dobrosrdečný humor nejlépe prokazují úsměvné příhody z koncertního života. Dvě z mnoha dalších pocházejí z Tomíčkovy životopisné knihy „Josef Pazderka“:

Na soutěži v Arezzu likvidoval Pazderka přílišné napětí zpěvaček způsobem obzvláště kuriózním. V zákulisí byli kromě zpěvaček i statisté v historických krojích. Pazderka si vypůjčil od jednoho z nich narezlou, rozkošně odstávající paruku, posadil si ji na svou krásnou, mužnou pleš a bylo okamžitě po napětí. Ženám pohrával úsměv na rtech ještě při prvních krocích na pódiu.

Po soutěžním vystoupení v Jihlavě se celý sbor veselil v jedné z vináren. Vyhlášení výsledků soutěže se zúčastnili jen oba dirigenti a předseda. Když se vraceli k roztančené vinárně, přemlouval Pazderka své spoláčnický. „Řekneme jim, že jsme na třetím místě.

Uvidíte, jak jim zhořkne víno a přestanou tancovat.“ Vpluli do místnosti mezi tančící páry a jejich dychtivě očekávající tváře. Pazderka se chystal pronést připravenou větu, ale jeho rozzářené oči nedokázaly utajit pravdu. Zvolal prostě: „Veni, vidi, vici“. Ozvalo se hromové hurá a všichni tři šli z náruče do náruče. Takový byl Josef Pazderka.

Vladimír Černý

Naši oslavenci v první polovině roku 2016

- 100 let Helena Puchernová
- 97 let Vlasta Pacoldová, Jiří Kaplan
- 96 let Zdeňka Fišerová, Anna Netušilová
- 95 let Jiřina Absolonová, Doris Bahníková
- 94 let Vlasta Kostková, Božena Jílková, Stanislav Hnělička, Hedvika Vodrážková, PhDr. Jiřina Grohová, prof. Josef Tomíček, Ludmila Ducháčková, Josef Chroust
- 93 let Milada Pazderková, Miroslava Hluštíková, Božena Lacinová
- 92 let František Skutil, Věra Valešová, Renata Sedláčková, Václav Lešák, Doc. PhDr. Rudolf Anděl, Květuše Kopalová, František Jetmar, Jana Machovičová, Rudolf Pilař, Vladimíra Novotná
- 91 let Miloš Svoboda
- 90 let Květa Králíková, Růžena Loumová, RNDr. Jan Charvát, Věra Kunštatová
- 85 let Danuše Ptáčková, Jiří Hofman, Josef Werner, Věra Havlasová, Doc. Jan Šálek CSc., Akad. arch. Otakar Binar
- 80 let Ing. Zdeněk Rakušan, Jiřina Kusá, Jarmila Součková, Edita Kvěchová, Ing. Miroslav Farský
- 75 let František Zikmund, Alena Plzenská, Jarmila Prášilová, Josef Náhlovský, Vladimír Vinš, Vilém Hnízdo, MUDr. Anna Veselá, Ing. Marie Navrátilová
- 70 let Nina Medková, Jiří Štern, Pavel Vursta, Petr Lebeda, Jiří Dušek, Milan Kocourek, Pavel Knop
-

Odešli z našich řad:

Ing. Jaroslav Sláma, Eduard Anděl, Judita Špinková, Ing. Luděk Šaman, Václav Flanderka, Pavel Koukal, František Rychter, Jaroslav Šubrt, Robert Poláček, Otilie Polcarová, Vlasta Kostková, Miloš Svoboda

Webové stránky České besedy najdete na adrese:
ceskabesedaliberec.webnode.cz

Uvítáme Vaše náměty k aktivitám spolku a obsahu stránek. Pokud někdo z členů nepotřebuje naše tiskoviny (zpravodaje), rádi je pro nové členy přijmeme.

Spolek Česká beseda provedl revizi své členské základny a nebude již nadále posílat poštu na adresy zemřelých členů. Pokud tuto poštu odebíral rodinný příslušník, bude potřeba dát vědět výboru České besedy jméno, příjmení a adresu nového člena České besedy. Prosíme též členy, aby nám i nadále ohlašovali v případě přestěhování svou novou adresu, případně příbuzní či přátelé úmrtí člena spolku. Hlavně u těch, kteří žijí mimo Liberec, je těžké změnu zjistit. Pošta se Besedě někdy vrací s tím, že není označena jménem schránka příjemce.

Členské příspěvky je možno zaplatit i při besedních odpoledních přímo v České besedě a to vždy první čtvrtek v měsíci (kromě července a srpna) od 14.30 do 15. 30 hod., nebo při účasti na výroční schůzi spolku. Základní výše členských příspěvků zůstává i nadále 50 Kč.

Všem členům děkujeme za finanční příspěvky

POČÁTKY DĚJIN SOKOLSKÝCH JEDNOT NA OKRESE LIBEREC

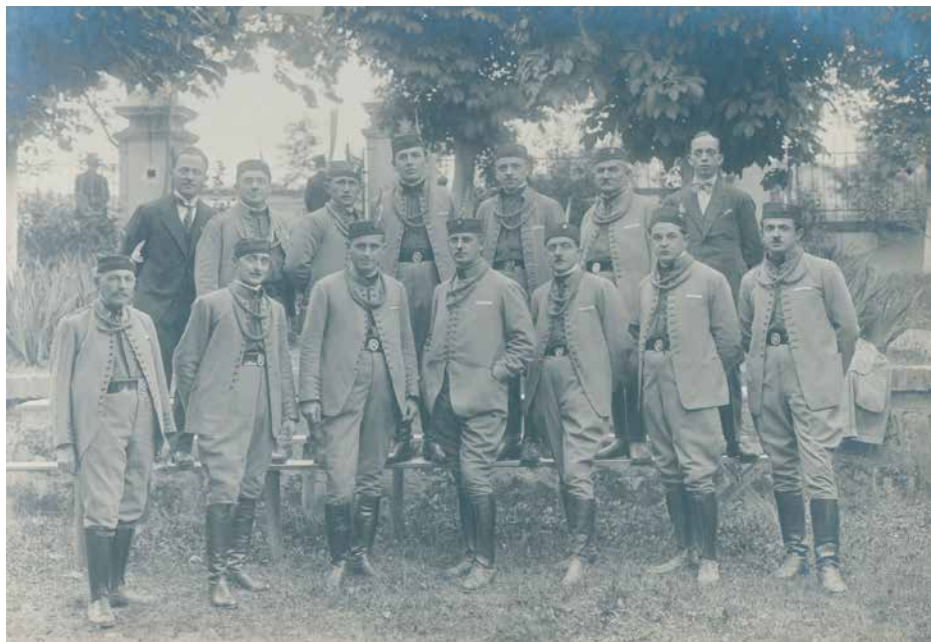
III.

Horní Růžodol, Doubí, Žďárek a Příšovice

Dějiny Sokola Horní Růžodol

Pokusy založit v H. Růžodole Sokol datují se již po roce 1886, t. j. v době, kdy byl založen Sokol v blízkém Liberci. Ale nadšení záhy vyprchalo, cvičenci se rozešli a tak dobrá myšlenka usnula na celou řadu let.

Teprve o 15 let později dochází sokolská myšlenka své realizace. Založení Sokola uskutečňuje se v době, kdy boj o českou školu vyvrcholuje, kdy hrdinství německých renegátů se vybíjí v protičeských štvanicích na bezbranných českých rodičích a jejich dětech. Dne 3. 1. 1904 byla svolána u Votočků ustavující schůze Sokola za účasti 37 přítomných. Starostou byl zvolen J. Kubů, náčelníkem B. Pour, jedn. J. Kögler, pokl. B. Straka. Nový výbor se ujal práce, ačkoliv začátky nově založené jednoty na horké půdě zněmčeného území byly těžké. Nebylo náradí, nebylo cvičební místnosti, byla tu jen nadšená srdce, prodchnutá láskou k české věci. Cvičeno bylo v malé světnici obětavého menšináře V. Technika a teprve následujícího roku přestěhovala se jednota do místností k br. Votočkovi, kde cvičí dodnes. Dorost počal cvičiti v únoru 1905, ženy v červenci

1905. Také žactvo bylo cvičeno, ale hejtmanství cvičení zakázalo a podaný rekurs byl místodržitelstvím zamítnut počátkem r. 1908. Přes vzrůstající potíže hlavně ze strany rakouských úřadů, kde žádné vystoupení sokolské se neobešlo bez zákazů četníků a jiných příjemností, vykazovala jednota pěkné výsledky své tělocvičné práce. Dne 3. 7. 1904 zúčastnila se jednota žup. sletu na Malé Skále, kde bylo v závodech docíleno III. ceny. I na sokolských dnech v následujících letech vyznamenávali se bratři z jednoty. V slet všesokolský v Praze 1907 byl obeslán 42 účastníky. V závodech, jichž se družstvo bratří zúčastnilo, jednota čestně obstála. Veřejné cvičení, které se mělo v H. Růžodole konati v září 1907, bylo hejtmanstvím zakázáno.

I v dalších letech se jednota pravidelně zúčastňovala okrskových, župních i všesokolských sletů a závodů s výsledkem pro jednotu, jsoucí v tak obtížných poměrech, vždy více než čestným.

Dne 10. 7. 1910 bylo pořádáno za účasti okolních jednot místní veřejné cvičení. Jednota obeslala i župní slet ve Skuhrově 17. 7. Dne 5. 6. 1911 bylo opětně místní veřejné cvičení. VI. sletu všesokolského v Praze zúčastnila se řada účastníků v kroji. V závodech vynikli bratři Hádek, který byl 49., Brunclík – 59., družstvo bylo 185. Kulturní a osvětová činnost jednoty přes bedlivou pozornost úřadů řadila se důstojně k činnosti tělocvičné.

Válečný požár zastihl jednotu v pilné práci. Bratři z jednoty zúčastnili se přerušného sletu v Brně 28. 6. 1914 a také župní slet na Frydštejně 5. 7. 1914 byl čteně obeslán. Válka však vyprázdnila tělocvičnu, neboť většina bratří byla mobilisována. Přesto bylo zbylými členy čvič. sboru cvičeno pilně dále, ba i přes přísné zákazy hejtmanství byly projektovány vycházky a akademie. Poměry se však stále zhoršovaly, až v r. 1916 došlo k rozpuštění jednoty, když Č. O. S. byla úředně rozpuštěna a činnost Sokolstva úplně znemožněna. Archiv byl uschován u důvěryhodných bratří a v zaprášeném, opuštěném nářadí sprádali své síť pavouci. Válečná perioda s persekucí patří mezi nejsmutnější období rušného sokolského života. Válečná litice vyrvala ze středu jednoty mnohé bratry, kteří trvalou památkou se zapsali do vzpomínek jednoty. V osvobozovací zahraniční práci bratři přiložili ruku ke společnému dílu. V ruských legiích bojovali J. Vrbenský, O. Županič, E. Vobořil, v italských legiích R. Šimon.

Státní převrat 28. 10. 1918 vzkřísil jednotu k novému životu. Bratři se vracejí z fronty a v naplněné tělocvičně zavládl opětný ruch. Ozbrojenou českou posádku složenou ze 120 členů Sokola a DTJ, která prokázala platné služby Národnímu výboru v akcích při obsazování Liberce, vedli bratři Votoček a Brunclík. Zasluhový kus práce jako člen nár. výboru vykonal br. J. Kögler. Když konečně 16. 12. 1918 obsazen byl Liberec českým vojskem, oddychl si uspokojeně český člověk, vysvobozený z útrap menšinového života na horké půdě Liberecka.

Doplňný cvičitelský sbor chápe se své práce a tak již 9. 3. 1919 mohla se jednota zúčastnit župní akademie v Liberci. Dne 3. 8. 1919 pořádá Sokol okrskové cvičení a připravuje se pilně na VII. slet. Prvního sletu ve svobodné vlasti r. 1920 se zúčastnil dorost i velký počet účastníků z řad členstva. Ve dnech 14. 8. a 15. 8. 1921 konal se v Liberci slet Sokolstva kraje pojizerského, kde byla jednota čestně zastoupena.

Popřevratová léta znamenají pro jednotu dobu největšího rozkvětu. Počet členů stoupá, jednota sílí tělocvičnou prací vnější i drobnou prací vnitřní. Při tom nelze nezpomenout i činnosti druhých odborů: zábavního, vzdělávacího a pořadatelského, jichž výsledky činnosti, obětavé a nenáročné, korunovaly celkovou práci jednoty.

Dne 6. 7. 1924 konalo se v H. Růžodole okrskové cvičení, 21. 6. 1925 pak rozvinutí praporu za účasti okolních jednot. I VIII. slet všesokolský v Praze 1926 byl velmi početně obelán členstvem a dorostem. 4. srpen 1929 byl pro jednotu svátkem, neboť konaný župní slet přinesl jednotě úspěch morální i finanční.

Když v r. 1921 byl získán od ČSD první pozemek u p. Bůgra, hleděla jednota klidně vstříc letům příštím. Společným úsilím podařilo se v r. 1924 pronajmouti od ČSD druhý, rozsáhlejší pozemek u školy, který byl v r. 1928 získán definitivně. Péči členstva byl pozemek upraven na pěkné letní cvičiště, které prospělo i místním českým školám. Většina členů snila již o tom, že v několika letech bude cvičiště zdobiti důstojný cvičební stánek. Bohužel, krásný sen zůstane neuskutečněn, neboť finanční prostředky jednoty k tomuto činu nepostačují a členstvo, rekrutující se většinou z řad sociálně slabých, nelze v době nynější tísně zatěžovati zvláštní svépomocí.

Župní slet v Rovensku 12. 6. 1932 a IX. slet všesokolský v Praze byly generální přehlídkou sokolské činnosti a pobídkou k další vytrvalé práci sokolské. Dnes jednota čítá na 300 členů. Také dorost i žactvo, počtem velmi silné, opravňují k nejlepším nadějím do budoucna. Pro zajímavost uvádím, že přední činitelé Sokola z dob předpřevratových bratří Technik, Kubů a Votoček byli významnými činiteli N. J. S. a neohroženými bojovníky za české školství v H. Růžodole. Nelítostná smrt vyrvala ze středu jednoty během let mnoho dobrých duší, kterých budeme vzpomínati. Želíme br. Technika, který zahynul ve světové válce, br. Kubů (zemřel 1921) a br. Votočka (zemřel 1932) a jiných bratří a sester. Čest jejich památce!

Za všechna léta trvání Sokola v H. Růžodole vystřídal se mnoho činovníků, jejichž přehled souhrnně uvádím.

Rok	Starosta	Náčelník	Náčelnice	Jednatel	Pokladník	Vzdělavatel	Zapisovatel
1904	J. Kubů	B. Pour		J. Kögler	B. Straka		J. Votoček
1905	F. Kracík	„		J. Kubů	„		J. Kögler
1906	„	„			J. Votoček		R. Rainová
1907	V. Technik	J. Kögler		J. Votoček	J. Brunclíková		M. Dušková
1908	„	„		J. Drbohlav	J. Kubů		H. Beroušek
1909	„	„		J. Kubů	J. Vacek		M. Nováková
1910	„	J. Balcar		„	„		„
1911	„	„		„	H. Beroušek		J. Kögler
1912	J. Votoček	„		„	„		
1913	J. Kubů	„		F. Novotný			
1914	„	„		„			
1915	rozpuštěna						
1916	„						
1917	„						
1918	J. Kubů	J. Balcar		F. Novotný			
1919	„	„		„			
1920	„	„		„	V. Blažíček		J. Brunclíková
1921	„	„		„	A. Typlt	V. Machek	M. Rozzkovcová
1922	H. Beroušek	„	A. Bímová	„	„	A. Hauf-Černík	„
1923	Jar. Kubů	„	M. Mikešová	„	V. Malý	V. Sudek	„
1924	„	„	„	„	„	„	„
1925	V. Malý	„	„	„	Jar. Kubů	„	„
1926	J. Votoček	„	R. Bímová	Jar. Kubů	V. Malý	„	„
1927	„	G. Jodas	„	„	J. Tauchman	K. Tejnský	„
1928	V. Sudek	„	B. Votočková	„	V. Malý	„	„
1929	J. Kögler	„	A. Cinková	„	E. Berka	Dr. J. Eisner	„
1930	„	„	J. Řípová	„	„	„	„
1931	„	„	A. Cinková	„	„	F. Novotný	„
1932	K. Tejnský	„	„	„	„	Dr. J. Eisner	„
1933	„	J. Patrný	J. Sobková	„	„	„	„

Ze skrovných začátků vyrůstal zdejší Sokol přes všechna protivenství a šikanování rakouských úřadů, ale vyrostl v silnou jednotku velké rodiny sokolské a vyspěl v dobrého strážce našeho národního sebevědomí a tím i těžce vykoupené svobody čl. národa.

*S...olec
t. č. archivář*

Kronika Tělocvičné jednoty „Sokol“ v Horním Růžodole, odbor Doubí

Úvod:

Sokolská myšlenka, neustále zdravá v zásadách Tyrše a Fügnera, našla v době po převratu mnoho nových hnízd, aby krásné a zdravé zásady zakladatelů šířily v lidu československém lásku k vlasti a v tělocvičnách by vychovávaní byli junáci, kteří by neohroženě svojí silou nejen tělesnou, ale i duševní hájili svůj domov do poslední kapky krve.

U nás pomýšleno na založení „Sokolského hnízda“ již v roce 1920, ale obava, že nebude místnosti k tělocviku, ani ke schůzkám, oddáleno bylo založení na rok 1921, až br. Zemanec upraví poněkud svoji hostinskou místnost.

Založení odboru:

Na podnět br. z Růžodolu, kteří slíbili, že jednota jejich bude naší mateřskou jednotou, a br. Orta, Stejskala, Štrincla, svolána ustavující schůze 10. června 1921 u Zemanců, jediném českém hostinci v Doubí, kde po řeči br. učitele Haufa a br. starosty Kubů z Hor. Růžodolu přihlášeno bylo 30 členů. Prvními členy výboru zvoleni byli: V. Ort (starosta), Jos. Horák (míst. star.), Koucký Ad. (pokladník), Macháčková Al. (jednat.), Štrincl Jos. (náčelník), Machek Václ. a Stejskal Jos. (revis. účtů).

Po ustavení odboru podána žádost obci Doubí o povolení cvičení v obecním domě „Šmídě“, ale členové obecního zastupitelstva (Němci), mezi nimiž i několik soudruhů, odhlasovali proti. Proto s cvičením započato u Zemanců, v místnosti asi 18 m². Cvičící členstvo počtem 10 mužů, 11 žen, pilně navštěvovalo hodiny cvičební, čímž dokázali cele, že sokolskou myšlenku nikdy neopustí.

2. července 1921 ukázala mateřská jednota z Hor. Růžodolu v dětské akademii, kterou pořádala v Doubí ve prospěch odboru, jakými cestami má se bráti výchova žactva.

Ochránitelky:

V srpnu 1921 běře v ochranu náš odbor stolní společnost „Hacašpruda“ z Prahy od Ježíška, která slibuje podporu v každém směru. Přihlášeno je 45 členů.

2. 4. 1922 a 21. 5. 1922 navštívili br. z Prahy náš odbor, uspořádali přednášky a pražské kvarteto zapělo několik písní. Darovali odboru přes 200 knih, zapůjčili loutkové divadlo a podpořili odbor peněžně.

18. 12. 1921 běře v ochranu odbor těl. jednoty Sokol v Českém Dubě a uspořádána přednáška o Havlíčkovi. Slibují též podporu.

Žactvo:

Po založení odboru hrnulo se i žactvo v řady naše. Přihlášeno celkem 23 chlapců, 21 děvčat. Cvičitelé byli: br. Machek, ses. Prokšová, později br. Štrincl a s. Horáková. Cvičeno u Horáků na louce, v zimě u Zemanců, ovšem omezeně.

24. a 27. 10. 1921 pořádána osvětová škola, které zúčastnili se všichni bratří a sestry a 25. 11. 1921 složili slib do rukou starosty, že zůstanou věrni zásadám Tyrše a Fügnera. Na to připnut jim sokolský odznak.

15. 12. 1921 zemřel br. starosta mateřské jednoty Kubů, jehož pohřbu zúčastnilo se téměř veškeré členstvo.

Pro stálý vzrůst členů rozšířen 8. 1. 1922 výbor na 14 členů. Dodatečně zvoleni: br. F. Kovář spr. náradí, br. V. Machek vzdělavatel, br. J. Pavlů zapisovatel, Jos. Vondruška a Kaucký Ant. předs. zábav. odboru, s. Mužáková knihovni, Jar. Štípek a Fr. Šašek reviz. účtů.

V červnu a červenci 1922 zúčastnilo se členstvo, dorost i žactvo sletů sokolských v Hodkovicích a Turnově počtem 39 cvičících.

Žactvo na podnět brí. z Prahy navštívilo 2. 7. 22 počtem 33 Prahu, kdež hoštěno je po čtyry dny br. z Prahy, kteří žactvo Prahou prováděli.

Počet členstva vzrůstá, ale místnost pro cvičení není. Požádán br. Zemanec, aby postavil sál, který za měsíc červenec, srpen, září byl postaven. Tím získán trvalý stánek, který byl 31. 9. a 1. 10. slavnostně otevřen hudební akademií, na níž účinkovali: br. V. Sobotka (sólo housle), br. J. VINTR (klavír), pěvecké kvarteto z Prahy (zpěv).

Brí. z Prahy přivezli s sebou i tělocvičné náradí v ceně 10 000 Kč (hrazda, bradla, kůň, koza, pérový můstek, žíněnka), které trvale odboru (příp. nastávající jednotě) našemu zapůjčili.

31. 12. 1922 čítá jednota 119 členů, 26 dorostu, 45 žactva. Knihovna čítá 307 svazků. Jmění má odbor inventární 15 000 Kč, čisté 750 Kč. Za rok 1921 a 1922 pořádáno celkem 13 přednášek, jejichž účel byl vzdělávací, výchovný, vlastivědný.

Al. Macháčková, jednatelka

Kronika tělocvičné jednoty „Sokol“ ve Žďárku v okr. turnovském.

Obec Žďárek jest ryze českou osadou na hlavní silnici pražsko-liberecké a sousedí již s osadou Jílové, Bezděčín a městem Hodkovicemi, osadami to národnostně smíšenými. Poněvadž poměry národnostní od r. 1881 se stávaly rok od roku příkřejšími, pomýšleno bylo českými vlastenci, aby zde byl založen spolek, který by české zájmy hájil. Tak založen tu „Místní odbor Nár. J. Severočeské pro Žďárek a okolí“ a vedle něho „Sbor dobrovolných hasičů paceřicko-žďáreckých“, kterýž se potom rozdělil na dva samostatné sbory. Avšak to ještě nepostačovalo.

Když potom ustavena byla tělocvičná jednota „Sokol“ v Paceřicích, stal se ze Žďárku jejím členem František Rožďalovský ml., skutečně Sokol tělem i duší. A tento bratr pomyslel na ustanovení tělocvičné jednoty Sokol ve Žďárku. Práce jeho se dařila. I svolala tělocvičná jednota „Sokol“ v Paceřicích valnou schůzi do Žďárku dne 5. března 1905, ve kteréž přednášel o Sokolstvu br. František Bernat z Daliměřic, starosta Sokola hruborožozeckého. Jeho slova vyznívala mocným dojmem u posluchačstva a tak tímto dnem založen pro Žďárek „Odbor těl. jednoty Sokol v Paceřicích“. Nato byla zvolena tříčlenná komise, která by navrhla členy výboru. Zvoleni byli bratři: Adolf Hübner předsedou, Aug. Vinš místopředsedou. Výbory: Josef Ron, Ant. Matouš, Fr. Neuhäuser, Adolf Nejedlo; náhradníky Adolf Matouš, Jan Roubínek, přehližitelé účtů: Antonín Vaňátko, Arnošt Nejedlo. Náčelníkem byl br. Frant. Rožďalovský ml. A ještě téhož roku, dne 13. srpna 1905, pořádal odbor zdejší místní veřejné cvičení, kteréž se skvěle vydařilo. Slavnostním řečníkem byl opět br. Frant. Bernat. Mladý tento odbor vzrostl během 10 měsíců na slušný počet členstva. Čítal celkem 42 členy. Odbor tento trval pak ještě r. 1906, 1907 a dne 19. ledna 1908 již při valné schůzi předseda br. Hübner vítal členy ne jako členy „Odboru“, nýbrž jako členy samostatné jednoty.

Tělocvičná jednota „Sokol“ ve Žďárku uvedena tedy v život dne 19. ledna 1908.

Jednota tato jsouc ještě odborem měla již 1907 v měsíci květnu zřízený dívčí dorost a ženský odbor. Téhož roku účastnili se členové „V. sletu všesokolského“, „Velké dětské slavnosti v Paceřicích“ a „Národní slavnosti“ u Jehlance, okrskového cvičení v Loučkách. Téhož roku pořádala jednota I. ples v Odolenovicích. Dne 22. března přednášel tu br. Jos. Jaklubeč o Svatopluku Čechovi, 26. prosince o Jiřím z Poděbrad a Tolstém. Dne 9. července přednášel br. Hübner o Janu Husovi. Dne 8. června pořádal III. okrsek župy ještědské v naší osadě veřejné cvičení, jež se skvěle vydařilo. Téhož roku zúčastnila se jednota sokolských dnů v Liberci, v Turnově, 12. července župního sletu v Č. Dubě a 2. srpna založení odboru v Jenišovicích.

Rok 1909

Jednota pořádala II. ples v Sedlejovicích a členky společný vínek v Odolenovicích. Dne 11. dubna přednášel br. Jos. Jakubec o Janu A. Komenském. Dne 18. července cvičil náš dorost při „Dni dorostu“ v Paceřicích. 1. srpna 1909 byla jednota při okrskovém cvičení v Pasekách, 8. srpna při místním cvičení ve Frydštejně, 29. srpna při menšinovém dni „Sokola jabloneckého“ v Jenišovicích. Dne 12. prosince přednášel br. Jakubec na upomínku 25 ti letého úmrtí Dr. Mir. Tyrše.

Rok 1910

Jednota měla toho roku 50 členů (38 m. a 12 ž.). Účastna byla župního sletu ve Skuhrově a okrsk. cvičení v Loučkách. Pořádala přednášky: O stavu selském v době roboty (br. Jakubec), o zájezdu „Sokolů“ do Bělehradu a Sofie (br. Vild) a Míkulášskou zábavu.

Rok 1911

Počet členů 52 (42 m. + 10 žen). Jednota pořádala 2 divadelní představení, III. ples v Odolenovicích a ženský odbor víněk v Sedlejovicích. Jednota účastna 23. července župního dne dorostu v Ohrazenicích a 26. srpna župního sletu na Malé Skále.

Rok 1912

Členů 46 (38 m. a 8 ž.). Jednota pořádala 2 přednášky: Založení „Sokola“ a jeho cíle (Fr. Bernat), Život země a válka na Balkáně (br. Jos. Jakubec). Dále pořádán IV. ples v Odolenovicích a 2 vínky v Sedlejovicích. Jednota zúčastnila se VI. sletu všesokolského a I. sletu slovanského Sokolstva v Praze.

Rok 1913

Počet členů 35 (31 m. a 4 ž.). Jednota zúčastnila se „Národní slavnosti“ v Odolenovicích (25. 5.), župního dne dorostu na Malé Skále (29. 6.) župního sletu v Příšovicích (6. 7.), dne dorostu ve Frýdštejně (5. 7.) a župního výletu do Č. Dubu (19. 7.).

Rok 1914-18

Život jednoty zanikl válkou světovou.

Rok 1919

Valná schůze dne 30. března. Obnovení jednoty. Řečník br. F. Bernat z Daliměřic. Volba funkcionářů. Přenos náradí od Hübnerů do hostince br. Adolfa Neuhäusera. Jednota pořádala divadelní předst. „Poklad“ na Zl. Hvězdě (30. 3.) a opakovala ve Třtí (20. 4.). Zúčastnila se 4 sokolských slavností: v Horním Růžodole, v Č. Dubě, v Jablonci a v Hodkovicích. Počet členů 22 (18 m. a 4 ž.).

Rok 1920

Počet členů 22 (18 m. a 4 ž.). Jednota pořádala divadelní hru „Čertovo kvítko“ (7. 3.). Zúčastnila se VII. sletu všesokolského v Praze.

Rok 1921

Počet členů 22 (18 m. a 4 ž.). Jednota pořádala přednášku: O československé armádě na Rusi (kapitán Václav Škréta). Zúčastnila se 5. června okrskového cvičení v Jenišovicích, krajského sletu v Liberci (14. 8.), „Dne legií“ v Sedmihorkách (28. 9.), odhalení pomníku padlým obětem světové války v Jenišovicích (18. 10.)

Dodatek:

Jmenní: Tělocvičné náradí v ceně 265,50 K, stavivo na tělocvičnu v ceně 2 000,- K, pokladní hotovost 800,- K. Úhrnem 3 065,50 K. Knihovna má 110 svazků.

Přehledná tabulka činovníků dle letopočtu

Rok	Starosta	Náměstek starosty	Náčelník	Jednatel	Pokladník	Knihovník	Dom. správce
1905	Adolf Hübner	Aug. Vinš	Fr. Rožďalovský ml.	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Fr. Neu-häuser
1906	Adolf Hübner	Fr. Kopal	Fr. Rožďalovský ml.	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Fr. Neu-häuser
1907	Adolf Hübner	Adolf Neu-häuser	Fr. Rožďalovský ml.	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Jos. Vinš
1908	Adolf Hübner	Adolf Neu-häuser	Fr. Rožďalovský ml.	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Jos. Vinš
1909	Adolf Hübner	Adolf Neu-häuser	Fr. Rožďalovský ml.	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Jos. Vinš
1910	Adolf Hübner	Adolf Neu-häuser	Fr. Rožďalovský ml.	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Jos. Vinš
1911	Adolf Hübner	Adolf Neu-häuser	Fr. Rožďalovský ml.	Rud. Kozák	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Vilém Tomsa
1912	Adolf Neu-häuser	Stan. Stejskal	Vilém Tomsa	Ant. Vaňátko	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Vilém Tomsa
1913	Adolf Neu-häuser	Stan. Stejskal	Vilém Tomsa	Fr. Rožďalovský	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Vilém Tomsa
1914	Adolf Neu-häuser	Stan. Stejskal	Fr. Rožďalovský ml.	Karel Hübner	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Karel Hübner
1919	Adolf Neu-häuser	Fr. Florian	Fr. Rožďalovský ml.	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Fr. Kopal
1920	Adolf Neu-häuser	Fr. Florian	Fr. Rožďalovský ml.	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Fr. Kopal
1921	Fr. Florian	Fr. Florian	Alois Veselý	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Lad. Novotný
1922	Adolf Neu-häuser	Fr. Florian	Alois Veselý	Josef Ron	Ant. Matouš	Fr. Rožďalovský	Fr. Vinš

Z tělocvičné jednoty „Sokol“ ve Žďárku, dne 22. srpna 1922

*Jos. Ron, t. č. jednatel
kronikář*

Kronika tělocvičné jednoty „Sokol“ v Příšovicích

V okolních obcích nebylo dosud jednot sokolských a naši místní občané v tak velké a zámožné obci postrádali také toho důležitého spolku národního v životě veřejném. Činnost jednot vzdálenějších: ve Všeni, v Újezdě, v Ohrazenicích a hlavně v Turnově povzbudila několik místních jednotlivců k založení „Sokola“. A jako každý začátek mívá své obtíže, tak ani v případě našem nebyla výjimka a my museli jsme přejít přes

mnohé překážky, které nám práci naši dosti stěžovaly. Též důležitou pohnutkou bylo, že se v místě právě v té době začala zakládati „Děl. tělocvičná jednota“. Proto nuceni jsme byli již dále se zamýšleným ustanovením jednoty neotálet a obrátiti se k informaci k těl. jednotě „Sokol“ v Ohrazenicích o radu a podporu. Tělocvičná jednota „Sokol“ v Ohrazenicích s br. Kočím s nevšední ochotou vyšla nám vstříc s návrhem, že přijme nás co „odbor“ slibujíc všeobecnou podporu. Avšak ještě dříve než mohl býti odbor ustanoven, navštěvovali bratří již od počátku měs. září 1911 cvičení v Ohrazenicích. Dne 29. října 1911 svolána byla první veřejná schůze, na které promluvil br. Fr. Bernat z Daliměřic „O našich národních cílech a „Sokolstvu“. Tato jeho přednáška nemálo přispěla k pochopení ideí sokolských. O něco později 4. listopadu 1911 byla svolána ustavující schůze odboru, k němuž přihlásilo se 21 členů. Na to vykonány prvé volby: za předsedu zvolen br. Josef Pícek, jeho náměstek br. Fr. Frydrych, jednatel br. Barek a br. Jos. Hanzl pokladníkem. Jelikož návštěva cvičení v Ohrazenicích 2 krátě v týdnu byla spojena se značnými potížemi, snažil se odbor opatřiti vlastní místnost, kterou se podařilo získati v hostinci Fr. Nováka, ovšem bývala to stáj jen, která musela býti upravena by mohla sloužiti účelu svému. Bratří nedali se úsměšky a vtipy zlomyslných lidí odstrašiti, pilně pracovali na úpravě a výsledkem byli spokojeni.

Dne 14. ledna 1912 pořádal odbor „Šibřinky“ – prvý čin veřejný, který měl naplniti pokladnu – výtěžek tento však na zakoupení tělocvič. náradí nestačil, veliké potíže byly s pořízením jeho. Nebylo možno si vypůjčiti potřebnou částku peněz (v tak zámožné obci) a s pomocí mateřské jednoty, která ochotně nám potřebnou částku K 250 zapůjčila, mohlo býti náradí zakoupeno. Na výborové schůzi, dne 6. února 1912 oznamuje předseda odboru br. Jos. Pícek, že obec darovala 110 K do vínku. V roce tomto zúčastnilo se VI. sletu všesokol. v Praze 11 brů. (z toho 8 cvič. a 3 necvič.). Tam poznali bratří vítěznou cestu sokolských ideí, která upevnila jejich pevnou snahu „Ku předu“. Odbor po jednoročním trvání ve výbor. schůzi dne 6. října 1912 podal návrh na ustanovení jednoty vlastní. Ustavující valná schůze tělocv. jednoty „Sokol“ v Příšovicích konána dne 16. února 1913 též za účasti br. z jednoty mateřské. Při této schůzi br. Bubák z Ohrazenic osvětlil organizaci a výchovu Sokola. Vykonány volby a mladá jednota sama na vlastních samostatných základech počala budovati; odbor ženský ustanoven 6. května 1913 (4 členky + 6 dorost).

Ad II.

V roce 1911.

Snaha o ustanovení odboru a porozumění a obeznámení občanů s ideemi sokolskými, k čemuž velmi přispěla jmenovaná již přednáška br. Fr. Bernata, která byla pozorně přítomnými členy vyslechnuta a všeobecně se zalíbila. Několik br. navštěvovalo cvičební běh v Turnově.

V roce 1912

byly starosti s obstaráváním místnosti a zařízením potřebným náradí. Ku zesílení chudé pokladny konány 14. ledna 1912 „Šibřinky“ rázu všeobecného, dne 29. května „kácení máje“. Šestého sletu všesokol. v Praze se zúčastnilo 11 bratrů. Na podzim vykonal odbor výlet s mateřskou jednotou do Pěňčina a Vlastibořic.

Roku 1913

utvoření samostatné jednoty usneseno ve schůzi ustávající 16. února 1913 s přednáškou br. Bubáka z Ohrazenic o „důležitosti výchovy sokolské“ jež snaží se o mravní a tělesnou vyspělost národa českého. Ve schůzi výborové 6. května ustanoven ženský odbor tělocvič. jednoty „Sokol“ – přihlášeny 4 členky + 6 dorostenek. Dne 6. července konán v Příšovicích slet župy Ještědské na oslavu 26 letého trvání jednoty liberecké, slavnostní řeč zahájil br. Dr. Novotný z Král. Vinohradů. Účast na oslavě 50 ti let trvání „Sokola“ turnovského – 13 bratří. Účast na okrsk. cvičení v Bakově – 4 bratří. Účast na sokol. místním cvičení ve Vlastibořicích – 7 br. v kroji + 5 br. v obč. = 12 br. Účast na sletu župy Podkrkonošské – 10 br. v kroji. Dne 8. listopadu přihlásila se za člena Husova pomníku. Přednáška br. Buchara z Turnova: „Rok 1848“. Dne 14. prosince konána „Mikulášská zábava“ za přispění bratrů z Liberce.

Roku 1914.

Dne 6. července: Oslava M. J. Husa. Dne 11. července: Br. Bernat z Daliměřic přednášel „Hus a jeho doba“. 28. července obdržel br. starosta přípis od c. k. okres. hejtmanství v Turnově, jímž se zakazuje konání všech schůzí – v měsíci srpnu byl tento výnos zrušen. Světovou válkou a odchodem mnoha brů. do války činnost jednoty ochabla.

Rok 1915.

Jednota na činnost velmi chudá, neboť za vojenskou povinností odešlo celkem 26. bratří.

Rok 1916.

Vzpomínáno bratří v poli, jímž příležitostně jednota zasílala dárky. Poslední výborová schůze konána v červnu.

Roku 1917.

Nepřítomná valná většina bratří a persekuce rakouská umlčela jednotu (jen 6. bratří přítomno koncem prosince).

V roce 1918.

Činnost započala po převratu, kdy sejmuty okovy naše, kdy jsme mohli volně vydechnouti – byli jsme svobodni! Opět nastává čilejší ruch. První schůze a to členská konána 21. listopadu.

Roku 1919.

Dne 23. března br. vzdělavatel měl o valné hromadě přednášku: „Život a dílo pres. Masaryka“. Jednota se stala členem spolku „Komenský“ ve Vídni. 25. května sokolský ples. 1. května: slavnost „Sázení lípy svobody“ za zúčastnění všech místních spolků. Dne 18. června sokolské odvody z 15 bratří 12 br. schopných. 5. a 6. července Husova oslava – přednášel br. Jos. Richtr. 31. prosince pořádána „Silvestrovská zábava“.

Roku 1920.

Dne 17. ledna 1920: Ples sokolský. 8. února: O valné schůzi skládán slib sokolský

členstvem. 9. května: Akademie tělocvičná, opakována 13. května v Ohrazenicích. Na VII. sletu všesokolském v Prze zúčastnilo se 41. členů. Jednota se stala členem spolku pro zbudování Žižkova pomníku v Praze. V září s mateřskou těl. jednotou v Ohrazenicích provedeno dětské divadlo „Hastrman“. V říjnu 28 žáků v biografu „VII. slet všesokolský“ (hradila jednota). V listopadu věnováno 250 Kč na desku padlých vojínů, kterážto umístěna na zdejším hřbitově.

Roku 1921.

V lednu pořádán sokolský ples. 20. března o val. hromadě přednášel vzdělavatel br. Juna o mistru Jiráskovi Al. k oslavě 70 letých narozenin. Jednota se stala členem odboru „Čsl. červeného kříže“. 5. května: Tělocvičná akademie, opakováno 22. května v Ohrazenicích a dne 7. srpna v Přepěřích. 26. května podniknut výlet do Příhraz – účast 20 členů. 29. května „Májový vínek“. Okrskového sletu v Jenišovicích se zúčastnilo členů 53 (se žáky). Okrskového cvičení v Jablonci n. N. se zúčastnilo 20 členů. Dne 21. června br. Bernat přednášel „Bílá Hora a poprava staroměstská“ – zúčastnilo se celkem 150 členů. 5. července tryzna na paměť M. J. Husi – přednášel br. vzdělavatel J. Juna: „O významu M. J. Husi“. 10. srpna Župní slet v Liberci, kteréhož se zúčastnilo 70 členů. Havlíčkův večer a Silvestrovská zábava byly pořádány.

<i>Rok</i>	<i>Starosta</i>	<i>Náměstek starosty I.</i>	<i>Náměstek starosty II.</i>	<i>Náčelník</i>	<i>Náčelnice</i>	<i>Vzdělavatel</i>
1911	Picek Jos.	Frydrych Frant.				
1912	Picek Jos.	Adam Oto		Havle Václ.		
1913	Picek Jos.	Adam Oto		Hanzl Jos.		
1914	Picek Jos.	Kobosil Jos.		Hanzl Jos.		
1915	Picek Jos.	Kobosil Jos.		Hanzl Jos.		
1916						
1917						
1918	Picek Jos.	Kobosil Jos.	Ortová M.	Hanzl Jos.	Šťastná M.	Juna Jos.
1919	Picek Jos.	Kobosil Jos.	Žďárská A.	Bernát Jos.	Běliková B.	Juna Jos.
1920	Picek Jos.	Kobosil Jos.	Žďárská A.	Bernát Jos.	Běliková B.	Juna Jos.
1921	Kobosil Jos.	Hanzl Jos.	Žďárská A.	Zakouřil	Běliková B.	Juna Jos.
1922	Kobosil Jos.	Hanzl Jos.	Žďárská A.	Zakouřil	Běliková B.	Juna Jos.

<i>Rok</i>	<i>Jednatel</i>	<i>Pokladník</i>	<i>Knihovník</i>	<i>Novinář</i>	<i>Archivář</i>
1911	Barek Václ.	Hanzl Jos.			
1912	Žďárský Frant.	Hanzl Jos.			
1913	Žďárský Frant.	Hanzl Jos.	Adam Oto	Bartoš Václ.	Adam Oto
1914	Adam Oto	Hanzl Jos.	Adam Oto	Adam Oto	Adam Oto
1915	Adam Oto	Bígl Jos.			
1916					
1917					
1918	Adam Oto	Bígl Jos.		Juna Jos.	Juna Jos.
1919	Adam Oto	Bígl Jos.	Vaniček Gust.	Juna Jos.	Juna Jos.
1920	Adam Oto	Bígl Jos.	Vaniček Gust.	Juna Jos.	Juna Jos.
1921	Adam Oto	Stehlík Jos.	Janeček Jos.	Juna Jos.	Juna Jos.
1922	Adam Oto	Stehlík Jos.	Janeček Jos.	Juna Jos.	Juna Jos.

<i>Roku</i>	<i>Příjem</i>	<i>Vydání</i>	<i>Hotovost pokladní</i>
1911	53,38 K	36,28 K	17,10 K
1912	1653,41 K	1522,29 K	131,12 K
1913	205,99 K	179,32 K	26,67 K
1914	281,86 K	251,64 K	30,22 K
1915	158,58 K	110,22 K	48,36 K
1916	57,47 K	44,24 K	13,23 K
1917			13,23 K
1918			13,23 K
1919	6371,25 Kč	5955,60 Kč	415,65 Kč
1920	8725,75 Kč	8725,75 Kč	
1921	8634,62 Kč	7978,69 Kč	655,33 Kč

V Příšovicích, dne 20. října 1922

Adam Johann, t. č. jednatel

Kobosil Josef, t. č. starosta

Uzávěrka Dopisu č. 115 25. 6. 2016

Tento Dopis vydala Česká beseda v Liberci pro své členy

Vytiskla tiskárna ReproArt Liberec, s.r.o., Nová 348, 460 02 Liberec

Poštovné povoleno Obchodní smlouvou čj. 406006/01 ze dne 31. 1. 2001